Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Ex michol [de]posuit dauid p[er] fenestra[m] ca. xix

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Visual Library

panem et fundā manu tulit: et ꝓceſſit aduer
ſus philiſteū. Qui ɔtēpſit dauid et ait. Nū
q̄d ego canis ſum: q꞉ tu venis ad me cū ba
c'lo. Cui rn̄dit dauid. Tu venis ad me cū ar
mis: ego aūt venio ad te in noīe dn̄i: vt ſciat
hodie vniuerſa eccleſia hec: q꞉ nō in gladio
ſaluat dn̄s. Cumq꞉ iecisset lapidem funda: ꝑ
cuſſit euȝ in frōte. Scd̄o q̄ȝ et tertio lapide
ꝑcuſſit eū in eodē loco. ⁊ tercio iactu deiecit
euȝ: ⁊ currēs eduxit gladiū illius: et precidit
caput ei⁹. Hic fabulant̄ quidaȝ iudei ꝙ fer
rum galee et lorice obſequiū ꝑſtitit domino
dans locū lapidi: vt intraret ad hominē oc
cidendū: et ob hoc deinceps circūciſio facta
eſt cū cultello ferreo: que prius fiebat petri
no. Fugerūt itaq꞉ philiſtei et iſrael perſecu
tus eſt eos vſq꞉ ad portas accarō. Tulit aūt
dauid caput et gladiū: et poſuit ī tabernacu
lo ſuo longo tēpore; poſt tulit illa in hieruſa
lem. Hebreus nō habet ſuo. Ob hoc credi
tur ꝙ in tropheum poſuit ea in tabernaculo
dn̄i Unde poſtea abimelech accepit gladiū
Cumq꞉ rediſſet dauid a prelio: ait ſaul ad ab
ner. de qua ſtirpe eſt hic adoleſcēs. Forſan
volens ſcire cui daturus eſſet filiam. Nec re
cognouit eū ſaul. quia aliq̄ȝdiu abſens fue
rat et alteratus per
exagitationem mali
ſpiritus factus erat
labilis memorie. Et
reſpondit abner Ui
uit anima tua rex ſi
noui eum. id eſt per vitam tuam nō noui eū
vel per execrationem. Hebrei eñ ſepe nomi
nāt mala a ɔtrariis eoꝝ vt ibi. Benedic do
mino et morere. Cūq꞉ queſiſſet ſaul a dauid
quis eēt ait. Filius ſum ſerui tui yſai. Et tūc
anima ionathe ɔglutinata eſt anime dauid
et inierūt fed⁹. et dedit ionathas dauid ve
ſtimēta ſua vſq꞉ ad arcū et gladiū ⁊ baltheū

Quāuis ante ſepe p̄
ſens fuiſſet regi cū ci
thara leniret eum tn̄
nō cognouit eū mō.

Q ſaul ꝑſecut⁹ eſt dauid. Ca. XVII.

Actum eſt cum

f

rediret triumphātes de ꝓlio
⁊ dauid diſponeret ferre caput
golie in hieruſalem. nam vt ait ioſeph⁹ h̄ ſe
cum habebat. ſed haſtam iaȝ dicauerat deo
Egrediebantur mulieres ex vniuerſis vrbi
bus ⁊ cum inſtrumentis ꝯcinebāt mulieres
Saul ꝑcuſſit mille. et reſpondebāt virgīes
et dauid. x. millia Audiēs ſaul cauſam victo
rie potius attribui dauid q̄ȝ ſibi. dolēs intra
ſe ait. Quid ei ſupeſt niſi ſolū regnum. Et ti
muit ne a domo ſua transferret̄ regnū. et in
uidebat dauid. nec iam rectis oc'lis reſpicie
bat eum. Poſt dies paucos inuaſit ſp̄us ma
l⁹ ſaul. et q̄ſi ꝓphetabat. ⁊ miſſa lancea quā
tenebat dauid pſallentem putauit cōfigere
parieti. Dauid autē declinauit ab eo ſecun
do. Primo eñ receſſerat bello imminēte. et
poſtea ſtatuit eū ſaul ciliarchē. et ait. Filiaȝ
meā merob dabo tibi. tātūmodo eſto vir for
tis. et ꝓliare bella dn̄i. Tractabat eñ apō ſe
Non ſit man⁹ mea in eū. ſed man⁹ philiſti
noꝝ. Cū aūt debuit merob dari dauid da
ta eſt adrieli molatyte. dilexit aūt dauid mi
chol et placuit ſaul. et ait ad eū. In duabꝫ re
bus gener meus eris hodie. qd̄ ē. in duab⁹
filiabus meis. Nam alterā habuiſti ſponſā
alterā habebis vxorem. vel ita. ꝓ duab⁹ re
b⁹. quia ſtrauiſti gigantē et dabis. c. ꝑpucia
hoc eñ ſignificauit ei ſaul ꝑ ſeruos ſuos. non
habet rex neceſſe ha
bere ſponſalia. id eſt
munera vel donatō
nē ꝓpter nuptias ni
ſi tm̄ centū preputia
philiſtinoꝝ. Et abiit
dauid cū viris quo
rum tribun⁹ erat in accaron. ⁊ ꝑcuſſit de phi
liſtiim ducētos viros. et afferēs ꝑpucia eoꝝ
annumerauit ea regi. Joſephus tamē dicit
abſcidēs ſexcēta capita venit ad regē. et nu
ptias exigebat. et dedit ei ſaul filiā ſuā ſȝ iui
t⁹. Cūq꞉ videret. eū apō dn̄m ⁊ hoīes appro
bari. timuit. et tractabat de morte ei⁹. nec iaȝ
metū celare valens dixit ionathe et ſeruis ſu
is vt occiderent dauid. Qd̄ indicauit iona
thas dauid dicēs. Abſcondere vſq꞉ mane.
cras loquar pr̄i ꝓ te. In craſtinū locut⁹ ē io
nathas ad pr̄em. Cur peccas ī ſanguine in
noxio q̄ fecit ſalutē ī iſrl̄. et opa ei⁹ tibi valde
ſūt neceſſaria ⁊ cui⁹ morte filia tua vidua ve
xabitur. et placatus ſaul iurauit. Uiuit dn̄s
q꞉ nō occidet̄. et introduxit ionathas dauid
ad regē et ſtetit coram eo ſicut prius

Hieronim⁹ dicit du
as res fuiſſe. c. ꝑpu
cia q̄ ꝓus dederat re
gi ꝓ merob. ⁊ cc. que
ꝓus dedit ꝓ michol

Q michol depoſuit dauid per feneſtram.
Capl̄m. XVIII.

Urſuȝ inito cer

r

tamine ꝑcuſſit dauid philiſteos
plaga magna et īuidit ſaul. et itē

demon exagitabat eũ: ⁊ dauid pſallētē volu it ſic ꝑus ꝑforare: et fugit dauid ĩ domũ ſuã Miſit aũt ſaul ſatellites nocte circa domuz vt mane egredientē occideret. Qđ cũ ꝑſenſiſ ſet michol: depoſuit eũ ꝑ feneſtrã et aufugit. Michol aũt ſtrauit lectulũ ſuũ q̃ſi egrotãtꝭ in q̃ poſuit ſtatuã, et pellē caprarũ ad caput eiꝰ: ſimilitudinē capilloꝝ exprimēs, et ſagis ſuppoſuit iecur capre ſpirans exꝑmēs anhe lantē. Cumq; ſaul deꝑhēdiſſet ſe eſſe illuſuz dixit ad michol. Cur dimiſiſti inimicũ meũ. Que rñdit. Timui, dixit em̃ mihi. Dimitte me: alioq̃n interficiã te Dauid aũt fugiēs ve nit ad ſamuelē ĩ ramatha: ⁊ indicauit ei oĩa q̃ fecerat ei rex: et abierũt ambo in nabaioth q̃ eſt collis in ramatha: vbi erat cuneus pro phetarũ Qđ cũ accepiſſet ſaul miſit lictores in nabaioth vt raperēt dauid. Qui cũ vidiſ ſent ꝓphetas: et ſamuel ſtãtem ſuꝑ eos: factꝰ eſt in illis ſpũs dñi et ꝓphetabant Miſitq; ſecũdos et tertios nũcios: qui et ipi prophe tauerunt: et iratꝰ ſaul abijt poſt eos: et ante q̃ veniret in nabaioth ingrediēs ꝓphetabat ⁊ q̃ſi amēs factꝰ ē: ⁊ exutꝰ veſte regia, tota die et nocte canebat cũ ceteris: dauid ⁊ ſamuele clã videntibꝰ. Fugit aũt dauid inde et ve nit ad ionathã ⁊ cõ querebat ei. Cui io nathas. Nõ morierꝭ Nihil grãde vł par uum faciet pr̃ meus qđ non indicet mihi

Quid eſt ergo qđ ſu pra legit̃ nõ vidit ſa muel ſaul vſq; in diē mortꝭ ſue niſi q2 nõ vidit eũ in regio ha bitu.

Cui dauid. Scit pater tuꝰ q2 diligꝭ me, ⁊ di cet, Neſciat h̄ ionathas: viuit aĩa tua: quia vno tm̃ vt ita dicã gradu ego ⁊ mors diuidi mur. Gradũ vnũ dicit parietē domꝰ ſue: q̃ interpoſito euaſerat manus apparitoꝝ. He breꝰ habet vno tm̃ paſſu: et ē ſenſus. Mini mũ interuallũ fuit inter me et mortē. Facer go obſecro qđ dicam Cras erunt kalende: ⁊ ego abſcondar in agro vſq; ad veſperam ter tie diei. Si requiſierit me rex: q2 cõſidere cõ ſueuerã iuxta eum ad veſcendũ dices ei Ro gauit me dauid vt iret in bethleē: q2 victime ſolēnes ſunt ibi omnibꝰ cõtribulibꝰ eiꝰ. For te erat neomenia ſolēnis aliqua ꝑ triduũ: q2 ſi dixerit tibi rex, bñ, pax erit ſeruo tuo Sin autē fuerit iratꝰ com pleta eſt in me mali cia eius, et ait iona thas Egrediamur ĩ agrum. Cumq; egreſſi eſſēt: iurauit ei iona thas q2 q̃cq̃d boni vł mali inueniret apđ prēz indicaret ei: et iurauerũt ſibi mutuo fedꝰ int̃ ſe et ſemē ſuũ. Addidit etiã ionathas deiera re. i. plurimũ iurare. Qđ aũt interpoſitũ eſt et requiſiuit dñs de manu inimicorũ dauid hoc de ſuo addidit ſcriptor ĩ ſpũ: et addidit ionathas. In die q̃ operari licet. i. pridie kalendarũ vt q̃dam volũt. ſed melius ē vt de ſequēti die itel ligat̃, egredieris et ſedebis latens iuxta lapi dem ezel: et veniēs ad te pꝰ ſolēnitates iaciã tres ſagittas iuxta eũ q̃ſi exercens me ad ſi gnuz Si dixero puero q̃ tollet eas ecce ſagit te intra te ſũt: pax tibi ē: veni ad me. Quod ſi dixero: ſagitte vltra te ſũt vade: dñs ſit inter me ⁊ te vſq; in ſempiternũ Porro prima die ſolennitatis apparuit locus dauid vacuꝰ: et ſiluit ſaul eſtimãs dauid nondũ purificatũ. Altera die requiſitũ a rege: excuſauit euz io nathas: et iratus ſaul dixit ad eũ Fili mulie ris virũ vltro rapiētis, ſcio q2 ĩ ꝯfuſionē tuã diligis filiũ iſai: nõ ſtabilieris eo viuēte tu neq; regnũ tuũ. Adduc eũ ad me: q2 filius mortis eſt: et ait ionathas, Quare morier̃: et arripuit ſaul lanceã: vt ꝑcuteret eũ: et decli nauit ionathas ab eo cõtriſtatꝰ: nec comedit panē ĩ die illa: et egreſſus ĩ agrũ fecit ſm̃ q2 dixerat dauid. Et cũ dixiſſet puero vltra te ſũt ſagitte: remiſit puerũ in ciuitatē cũ arcu ⁊ ſagittis. Et ſurgēs dauid de latibulo: adora uit tertio deũ ſcz vel ipm ionathan. Et fleue rũt valđ: et ait ionathas Quecũq; iurauimꝰ ſtent in ſempiternũ inter nos et ſemen nr̃m Vade in pace.

Hebrei tradunt da uid non comediſſe: nec aperte legit̃ hoc q2 comederit.

Eſdras vel alius: q2 dauid exhereditauit poſtea filiuz ionathe

De fuga dauid in nobe. Ca. XIX.

E fugit dauid in

nobe ad abimelech ſacerdotē fra trē achie Qui cũ miraret̃ q2 q̃ſi ſo lus veniſſet gener regis ait ad eũ dauid. Se cretꝰ ſmo regꝭ vrgebat me, ⁊ cõduxi pueros ĩ illũ et illũ locũ: et ideo ꝑuate veni ⁊ cũ pau cꝭ vł fere cũ nullis Nũc ſi q̃d habes ad manũ ſaltē, v. panes da mihi. Forte ex numero pa nũ: numerꝰ itelligit̃ ſocioꝝ: nec ē mentit̃ da uid. Non em̃ animo fallēdi h̄ dixit Et rñdit